

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četrstopenjske petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvoje frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz Rusije.

5. maja st. st. [Izv. dop.]

Iz popolnem verodostojnega vira poroča se, da misli vlada vsa srednja učilišča v nemških svojih gubernijah predelati na ruska; ta usoda ima zadeti ne samo državne gimnazije in realke, nego i privatna srednja učilišča, naj nosijo katero koli ime. Nemci seveda se ustavljajo z rokami in nogami, no vsa njih prizadevanja se bodo omejila na zabavljanje v svojih provincijalnih listih in pa v Prusiji in v Wollzeile in v Singerstrasse. Celo za kon božji, katerega si bode izpovedanja, učil se bode na ruskem jeziku. Dozdaj so ostzejski Nemci imeli vedno svojo „Extrawort“ v cerkvenih, šolskih in celo sodnijskih zadevah; v teh provincijah ohranilo se je srednjeveško življenje v polnem cvetu, kakor n. pr. tlaka, kulačno pravo (faustrecht) in nemško vitezstvo, o katerem za mejo Nemci vedo samo še iz knjig. Vsak nemški pomeščik je majhen kraljček, ki ima svoje tlačane, katere on bide in ubija večkrat do smrti; policija, sodnija — vse je v njih rokah, zato pa tudi delajo, kar hote. Poslednje dve leti začeli so baronom in „fonom“ — v ostzejskih provincijah je vsak Nemec ali baron ali pa „von“ — krila pristrigavati in na vrsti se zdaj učilišča. Ta mera je posebno po godu prostemu narodu, katerega večina je ruska ali litavska. Bedni litovski narod, ta „parija“ v rokah nemških dyorjanov, že zdavnaj čaka, kdaj bode ruska vlada odvzela privilegije baronom in fonom in razvezala vezi, ki so prostemu narodu, hlapcem, nadete na roke in na noge. Želeti je le, da bi ruska vlada energično zavzela se za porušenje tega gnezda, to je, ne porušenje v tem zmislu, kakor drugod germanizujejo, no da bi osvobodila nenemške tlačane izpod pestij nemških mogotcev, ki so jim navezali svoje luterstvo in svoj protivni, grobi nemški jezik.

Gotovo se veste spomniti, kako je Kristu, prišlo „na vstreču deset prokaženih (gobovih) mužej“, ki so mu klicali: „Jisuse nastávnice, pomiluj ni.“ Ravno ta strašna bolezen, prokaza po staroslovenski, razprostranjena je jako obširno v krajih, o katerih sem imel višje srečo govoriti, to je v ostzejskih provincijah. Prvi simptomi te strašne bolezni so rdeče lise na telesu i gnojne otekline, iz katerih se razprostira strašen smrad; potem raz-

krojitev živcev in večkrat izguba posamičnih organov, celo roke ali noge. Prokažen človek more v takem stanju živeti 13 do 15 let! Nekateri žive celo 30 let in še dalje. Življenje je tako težko, da čakajo smrti kot rešiteljico od strašnih muk. Daleč od rodnih, od občinstva in cerkve, žive ti nesrečni ljudje v brlogih, ki si jih kopljejo na polji ali v lesu. Okoličani jim nosijo hrano, katero stavijo na izvestno mesto, daleč od brloga. Prokajenci nemajo dela, ni nadeje na ozdravljenje, ne slišijo nikoli človeške besede in zato trpe ne samo telesno, no i duševno. Ni torej čudno, da mnogi iz njih končajo življenje samoubojstvom. Nedavno je člen estonskega učenega društva dr. Gellat izsledoval življenje prokaženih. Jedna ženska, ki jo je videl, zbolela je, ko jej je bilo 18 let; zdaj je stara 30 let, in dasi ima sorodnike, ona vender vso to dolgo dobo ni videla nikogar iz njih. V Tarvajeti, Fellinskega ujezda, razen te ženske živi še 20 drugih gobovih. Profesor Derpskega vseučilišča Wahl začel je statistiko gobovih, da bi se videlo, koliko je opasna ta svetopisemska bolezen kraja. V Rigi, v mestnej bolnici, živi 25 gobovih; no v oddaljenih ulicah Rige živi jih mnogo več; mnogo gobovih je tudi v Pernovi, Narvi in Reveli. Nedavno se je v Derpti sestavil posebni odbor, ki išče sredstev, da bi se gobovim dale posebne bolnice. Da bi višji nemški krogi naroda skrbeli posebno za pomoč gobovim, ni slišati. Kakor sem rekel višje, v teh krajih vlada srednjeveški duh, ki človekoljubja ni poznal. Vi pomislite, da ubogi bolniki žive v brlogih! Ko bi se jim dala svoja bolnica in se sploh kaj storilo za jih higijenično stanje, to bi se jim usoda vsaj olajšala, ako se že bolezen ozdraviti ne da. „Blažen iže i skot milujet“, rekel je Odrješitelj; no ostzejski bogatini bolj mislijo o tem, kako bi skoro skočili Germaniji v naročaj, nego o najproščem človekoljubju, in ni jim žal celo ljudij! Seveda, kako more narod, ki je uravstveno prokažen od glave do nog, misliti o svojem telesno prokaženem bližnjem?

Afgansko vprašanje ni se pomaknilo ni za korak naprej. Ni Rusija neče ustopiti, ni Anglija. Pričakovati, da bi prijenjala Rusija, se ne more sedaj; pač pa Rusija pridno zida železnice v Srednjej Aziji in stopa v prijateljstvo s Perzijo. Sploh, angleške akcije v Aziji so se ponizale silno, in skoro se razide ta nesrečna afganska „razgraničiteljaja

komisija“. a Rusija bode še zanaprej držala Anglijo v Aziji na uzdi, in sicer dotlej, dokler se Anglija ne odpravi z Balkanov domov, in za njo še nekateri drugi, ki so prileteli trgati turški kadaver v ime svobodoljubja, ki ga pa doma neso nikoli pokazovali. Izvestno človek skriva najbolj to, česar nema.

Krutorogov.

Govor poslanca Hrena

v državnem zboru dne 11. maja 1887.

Visoka zbornica! Oglasil sem se pri tem naslovu za besedo, ne da bi govoril o politiki, katere, soditi po tonu govora, katerega smo ravnokar čuli iz ust gospoda predgovornika, ne zaglaja razkola in propada mej to in ono stranjo zbornice, ampak ga še razširja, oglasil sem se za besedo da govorim o stvari, ki se tiče tonov in harmonije.

Oglasil sem se za besedo, da prosim visoko zbornico za blagovoljno naklonjenost glasbenemu zavodu moje domovine, da ga priporoča vladi, da blagovoli nanj obračati svojo pozornost in skrb.

To je zavod, kateri, kakor bodem natančneje pojasnil, s svojim vnanjim uplivom mnogo koristi splošnej izobraženosti in odgoji naroda, če tudi goji in pospešuje v prvej vrsti samo umetnost. Zavod katerega jaz mislim, je glasbeno društvo „Glasbena Matica“ v Ljubljani, kateri se je osnoval s patrijotiškim prizadevanjem prijateljev glasbe (in mladine, in glasbena šola, koja je osnovalo to društvo z namenom, da goji in pospešuje narodne pesni in melodije, k čemur mnogo pripomore glasbena nadarjenost Slovencev ter ima namen izobraževati v Ljubljani učečo se slovensko mladino v glasbi in petji.

To društvo se je s požrtvovalnimi doneski zasobnikov poleg velikodušne podpore kranjske dežele, glavnega mesta in kranjske hranilnice, kakor tudi s podporo visoke vlade v kratkem času svojega obstanka tako lepo razvilo, da je njega glasbena šola, kar se tiče števila učencev in učnih uspehov jako pomenljiva, ter mnogo obeta v bodočnosti.

Dovoljujem si to pojasniti s številkami, iz katerih bodo velečastiti gospodje spoznali, kako se je na jednej strani odpomoglo nujnej potrebi z osnovo glasbene šole, na drugej strani pa, kako društvo sedaj uspešno izvršuje svoj namen in svojo nalogo.

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman, V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P—ski.)

(Dalje.)

Šestnajsto poglavje.

Skromna ljubezen

In ne ponosna znanost, čuva vrata nebes;

Ljubezen lahko ustopa, kjer ponosna znanost pade.

Za štirinajst dni je bil Dudley odpotoval in ti so bili tudi meja njegovega odtujevanja od Mabele; v tem sta bila sestrina otroka jedina družba, ki jo je nekaj olajševala. Brez vspeha se ni bila trudila pridobiti ljubezen dečkov; in vsak izmej njiju je na svoj način izrazil naklonjenost svojej teti, katera jo je z vso toploto ljubečega srca povračala. Vsklik radosti, s katerim je Murray nje dohod pozdravljaj, govoril ni glasneje in jasneje, nego gorečnost tihega veselja, ki se je na Alikovem obrazu izrazovala;

njijino mejsebojno občudovanje tete Mabele bila je tudi jedina točka, o katerej sta se vedno zlagala.

Murrayeva nemirnost se je premenila v srečno otroško veselje, če jej je smel o mraku na kolena splezati in dneвне dogodke pripovedovati; najsrečnejšega pa ga je storilo, če je zvečer mogel roko jej stiskaje zaspati. Ko je starega očeta obiskoval, opustila je Mabel pogostoma novošegne veselice, da je le poslušala ničevosti, katere bi bil jej toliko rad povedal; večkrat je tudi z bogatim večernim krikom pometala preprogo poklekivši tik njegove postelje, da bi otroka v spanji čuvala. Po prirodi in navadi je bil Alik zaprt vsemu ljubkanju, a prijazni pogled, s katerim se je bil znaal knjige vanjo ozrl, ko ga je prvič vprašala, kaj čita, pokazal jej je pot v njegovo srce; in dečko ni mogel več tožiti, da se nikdo ne meni za njegovo veselje in in za njegov napredek.

Mabel je našla svoje plačilo. Otročja ljubezen je okrepčujoče hladilo razdraženi duši. Njeno srce se je močno upokojilo, če je Murraya za roko držé opazovala možato srčnost, s katero jo je Alik pri vsaki priliki spremljal in čuval. Vrh tega se jej v družbi

z otrokoma ni bilo ničesa bati. Otroka nista mogla slutiti nje nemirnosti, tudi nista nikdar skušala nje izvora pojasniti. Ker se je v nju bližini čutila toli varno, prihajala je večkrat ko mogoče v nju družbo.

Neko nedeljo sta spremljala Mabelo po dopoludanski službi božji iz cerkve domov. Ko so pobodovali, šla sta z njo v malo sobo tik družbine sobane, v katero Mabel sedaj ni nikdar brez čuta neizrečne žalosti stopila. Dečka s polnimi žepi orehov sta se usedla k oknu ter sta jela orehe tretji, Mabel pa je po sobi sem ter tja hodila, v bogatih olupšilih gledala dokaze Henrikove ljubezni ter sečudila, kje je pač to nedeljo, ker ga že od jutra nivoč videla.

Obstala je pred lepo udelano pisno mizo; pritnivši pero odprla jo je ter iz nje vzela mal zavitek listov, katere je pred kratkim od nekdanje učiteljice in od součenk prejela. Ti listi so odgovarjali njenim listom, katere je bila pred malo tedni v preširnosti mladostne radosti pisala; njihov glasovi se nikakor niso ujemali s sedanjimi nje občutki. Ljube devojke so jej častitale ter jo zavidale; gospa Herbertova, ljubljena jej prijateljica, jo je mislila srečno ter jej je pisala malo vrstic, v ka-

Število učencev glasbene šole se je v petih letih njenega obstanka povečalo z 28 leta 1882, na 222 pri začetku letošnjega leta, h kratu se je pa polagoma razširil pouk na vse stroke glasbene umetnosti, sedaj se ne poučuje le izborna petje, klavir in gosli, ampak tudi vsi orkesterski instrumenti, solo-petje, nauk o harmoniji in sploh teoretično znanje.

Kar se tiče razdelitve učenja, opomnim, da se je letošnje prvo četrtletje poučevalo 856 ur, tedaj če se oziramo na nedelje in praznike, več nego 10 ur povprek na dan. 96 učencev se je učilo klavir, 31 instrumente z lokom, 158 zborna petje, 20 solo-petje, poleg tega pa še 115 učencev teorijo in nauk o harmoniji.

Kar se tiče vnanjih učnih uspehov, sklicujem se lahko na dotične izjave uradnih poročil kranjskega deželnega predsedstva naučne uprave; sklicujem se pa lahko tudi na program letošnje semestralne skušnje, katerega imam pred seboj. 150 glasov močan zbor, samih svežih mladih glasov učencev oznanjal je dovolj hvalo in uspehe šole, poleg tega je bogati program vseh strok vokalne in instrumentalne glasbe dokazoval veseli uspeh in razvoj šole.

Kar se tiče upliva šole na zunaj, moram opomniti, da so učenci največ iz kmetijskega stanu izvirajoča učeča se mladina, ki že sedaj širi godbo in petje ob počitnicah in ja bode pozneje širila v raznih mestih svojega poklica in tudi drugod iz središča šole v najoddaljenejša kraja dežele in tako bode uspeh šole na najširše kroge in sloge prebivalstva dobrodejno in blažeče uplival ter tako mnogo pomogel splošnej izobraženosti in narodnej odgoji. Kulturni upliv šole se dovolj jasno kaže, da ima zavod pravico zahtevati podporo od države, to tem bolj, ker sredstva katera ima društvo ne zadostujejo, da bi moglo popolnem zadostovati svoji nalogi.

Po proračunu, katerega imam pred seboj, bode društvo letos potrebovalo 2790 gld., dohodki pa znašajo samo kacij 1000 gld. Če tudi sme društvo pričakovati vsled velikodušnega podpiranja dežele, hranilnice in Ljubljanskega mesta 1200 gld. podpore, vendar še vedno primanjkuje 700 gld., katere bode treba na kak drug način pokriti. Potrebščine društva so se tem bolj povečale, ker društvo poslednji čas ne goji samo pouka v šoli, ampak se tudi bavi z duševno stvaritvijo in umetniškimi proizvajanjem, zlasti nabira in izdaja domače narodne pesni, ter pripravlja in izdaja za slovenske učence posebno pripravno šolo za klavir, katera se naslanja na narodne motive.

Društvo je, kakor sem že poprej omenil dobivalo od vlade podporo, in sicer za prva tri leta po 200 gld. in za letos, če sem prav poučen, pa 300 gld. Toda za to podporo treba je bilo prositi v vsakem slučaju posebej, tedaj vsako leto, zato pa treba, ker v taci slučajih ne gre drugače, vselej posebnih korakov in prizadevanj, prošelj, uradnih poročil in izjav deželnega predsedstva itd. Pri tem je pa bil uspeh dvomljiv, in društvo je bilo vedno v skrbi, če bode naučno ministerstvo tudi pri najboljši volji in največje naklonjenosti moglo dati

terih jej je sočutje zaradi veselega nje življenja izražala ter jo tudi svarila, naj se na njegovo stanovitnost preveč ne zanaša. Oh, svaritev došla je prepozno!

Nato je zaprši mizo, vzela knjigo, usedla se v naslonjač ter je hotela čitati. A nje duh blodil je okrog. Ko se je že dolgo utapljala v svoje mračne misli, ustala je ter stopila k oknu, v katerem sta otroka mimogredoče opazovala. Dan, dasi mrzel, bil je svetel in jasen in razne družine, po ulicah gredoč, kazale so kaj prijetne podobe.

„Kaj hočeta iti malo na sprehod?“ vprašala je Mabel siljena po hipnem nagonu, da bi svojim mislim ubežala.

Nasvet je bil z veseljem vsprejet. Dečka sta hitela po svoja plašča in klobuka; v tem se je tudi Mabel za sprehod pripravila; a gospodovala jej je neka nenavadna nemarnost, ki se nikakor ni z nekdano nje gibčnostjo ujemala. Šli so bili že precej daleč tja doli po ulici, a nikakor se še niso bili odločili kam? Kar nenadoma vsklikne Alik: „Oh, tetka Mabel! pojdimos k Rozi!“

„Pojdimos!“ rekla je Mabel, „če le Murrayu ne bode pot predolga.“

Murray je oporekal, da bi ga ta pot utru-

prošeno in pričakovano podporo, ker bi utegnil poprej poiti dotični zaklad.

Tedaj je čisto razumljiva in naravna želja društvenega vodstva, da bi dobivalo stalno določeno podporo na ta način, kakor jo dobivajo mnogi drugi zavodi, kajti iz naslova 9 § 3 poglavja, o katerem je razgovor, je razvidno, da se za glasbene zavode ne zahteva nič manj nego 21.800 gld. Poleg tega bi pa tukaj omenil tudi nek političen moment.

V Ljubljani je že dolgo glasbeno društvo, „Filharmonično društvo“, katero ima, kar rad pripoznavam dobro glasbeno šolo, katera pa slovenskim učencem deloma zato ni pristopna ker je pouk v njej izključno nemški, in katera ima drug namen nego „Glasbena Matica“ ter goji le nemško ali vsaj neslovansko glasbo.

Znano je, da „Filharmonično društvo“ dobi vsako leto stalne podpore 400 gld., katera svota se vzame iz že omenjenih 21.800 gld. Razumljivo je, da tudi „Glasbena Matica“ želi, da bi jo na enak način podpirala država.

Nikakor ne zavidam „Filharmoničnemu društvu“ omenjene podpore; hotel sem le pokazati, da se z obema društvoma jednako ne postopa, ker se iz tega razvidi, da vlada ni jednako naklonjena obema društvoma, ter ne skrbi tako za razvoj „Glasbene Matice“.

Zategadelj z veseljem izvršujem prevzeto nalogo, in prosim visoko zbornico, da bi pokazala „Glasbeni Matici“ isto naklonjenost, kakor „Filharmoničnemu društvu“ ter tedaj prosila oziroma zahtevala, da vlada tudi v državnem proračunu za bodoče leto pri dotičnem poglavju tudi za „Glasbeno Matico“ postavi 400 gld. kot potrebščino in da se nadalje vlada naprosi, da tudi za letošnje leto omenjenemu društvu da primerno podporo.

Stavim tedaj sledečo resolucijo in prosim, da je blagovoljno podpira oziroma vsprejme visoka zbornica (čita):

„C. kr. vlada se naprosi, da postavi v proračun za 1888. leto pri poglavju 9, naslov 9, §. 3 znesek 400 gld. za podporo glasbenega društva „Glasbena Matica“ v Ljubljani kot potrebščine in tudi za letošnje leto da primerno podporo omenjenemu društvu iz sredstev, katera ima naučna uprava na razpolaganje.“

Govor poslanca Šukljeja.

v državnem zboru dne 7. maja 1887.

(Konec.)

Potem, gospoda moja, še nekaj!

V Avstriji se vedno pritožujemo, da se premalo stori za vodne zgradbe. To je tudi res. Le pogledjte Krko, Krko, ki ima vedno dosti vode, a izredno malo strmece. Na 55 kilometrov daleč, ima le 25 metrov strmece. Pomislite le, kako malo bi stalo urejenje. Treba le prekopati nekatere ovinke, zožiti ali pa odstraniti nekatere mlinske jezove in pridobite po ceni vodno cesto velicega pomena za Dolenjsko, katera je tako uboga, kar se tiče občil.

Ugovarjalo se bode morda; da je to v prvi vrsti stvar prebivalcev dotičnih krajev in dežele, država bi morala le nekaj dodati v zmislu melioracijskega zakona z dne 30. junija 1884.

dila; in nemudoma so se obrnili na pot k priprostemu bivališču gospe Hopove.

Reven je bil sicer oni mestni oddelek, v katerem je bivala, a v njem je vladal največji red. Brez posebnih dogodkov so dospeli do hiše, dasi tudi so nase obračali pozornost sosedov, ki so le redkoma imeli priliko videti obleko bogatih ljudi. Našli so okni male prodajalnice zaperti z lesenimi blanjami; tudi vrata so bila zaprta in zamanj je Mabel večkrat nanja potrkala. Čutila se je varano, da bi bila zaman tako daleč prišla; ker se je tudi bala, da bila bi kaka nesreča zadela ro dovino, ozirala se je po drugem uhodu. Naposled prišedši do hišnega ogla zapazila je ozko temno uličico, ki je na vzadnjo stran stare hiše držala.

Malo se je obotavljala korakati po tej nepoznani poti, a po njenem značaju ni bilo, da bi jo bil prazen strah zadrževal od dobrega namena in blagega smotra. Ukazavši otrokoma, naj jej sledita, prodrla je do konca uličice ter je h kratu bila na malem dvorišču, ki je bilo s starim zidom iz opeke ograjeno in z razsipom posuto; držalo je to dvorišče, kot je prej menila, poleg zadnje strani vsega poslopja. Več duri je držalo v skupno to dvorišče; Mabel je bila nekaj v zadregi, kako bi mej njimi

Zlasti se bode ugovarjalo, da posebno pripravljala dela, namreč napravo načrta in proračuna stroškov, morajo plačati tamošnji prebivalci, oziroma dežela.

Toda, gospoda moja, na to Vam lahko odgovorjam, če se postavimo na to stališče, se bode nujna stvar odrinila za desetletja, ali se pa nikdar izvršila ne bode. Žalostno pa resnično je, da je prebivalstvo v Krškej dolini v takej gospodarskeji bedi, da le z obupnostjo more zreti v bodočnost.

Trtna uš širi se z rapidno hitrostjo po vinogradih dotičnih krajev in jih je večinoma uničila, in kaj to pomenja, gospoda moja, ve samo oni, ki tamošnje razmere bolje pozna.

Nižava ljudem dosti ne donša, ker Krka pomanjšuje ali pa uničuje pridelke, kar so donšale višine je pa uničila trsna uš. Tamošnji vinogradi, ki so po strmih, kamnitih rebrih, neso za nobeno drugo kulturo. Skoro jedini dohodki tamošnjih prebivalcev je sedaj vino in marsikateri premožen posestnik je vsled nezgode, ki je zadela te kraje zadnji dve leti, postal berač. Od prebivalstva se ne more zahtevati, da bi samo prijelo inicijativo, osnovalo zadruge za urejenje reke, najelo hidrotehnika itd., ter tako spravilo v tir regulovanje Krke.

Kar se tiče dežele, tudi ne more dosti storiti. V kranjskem deželnem zboru smo v poslednjem zasedanji napeli vse sile, da bi zadostili hidrotehničnim nalogam. Izredno smo pomnožili tehnično osebje, toda v tem oziru je toliko storiti, toliko stvari je, ki se ne dajo odložiti, da to pomnoženje ne zadostuje.

Pred vsem je treba ozirati se na ona gorenjska sela, katerim prete gorski potoki, kjer je življenje ljudi v nevarnosti in tu imajo naši hidrotehniki, kakor rečeno, dovolj dela. Nič drugega tedaj ne ostaje, kakor da se država loti te zadeve. Kranjski deželni zbor sklenil je v poslednjem zasedanji jednoglasno resolucijo, da se visoka vlada naprosi, da s svojimi organi prouči urejenje Krke in izvrši potrebna pripravljala dela.

Dovoljujem si, opiraje se na resolucijo, sklenjeno v kranjskem deželnem zboru, tudi staviti resolucijo. Ker tu gre sedaj pred vsem za to, da državni stavbeni organi pregledajo kraja, katere preplavlja Krka, nadalje napravijo načrt in proračun stroškov, torej mislim, da je pri tem naslovu najboljše staviti resolucijo. Ta resolucija slóve (čita):

„C. kr. vlada se naprosi, da bi resno preudarila vprašanje, kako bi se uredila Krka, da bi bila plovna od Bele cerkve do njenega ustja v Savo, vse potrebno poizvedela in predložila v kratkem zbornici poslancev primerne predloge.“

Resolucijo priporočam blagonaklonjenosti zbornice. (Odobranje na desni.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 25. maja.

Poslanci, kateri so bili izstopili iz nemškega kluba, osnovali so sedaj poseben klub, **nemško-narodno združbo**. Ta klub se bode v narodnih vprašanjih držal politike nemškega kluba in bode skušal z njim stopiti v tesno zvezo. Novi klub šteje 16 članov. Predsednik mu je dr. Stein-

našla gospe Hopove duri. Kar ven stopi vdova sama z vrčem ter misli k vodnjaku pri nasprotnem zidu iti po vode. Ko je Mabel zagledala in izpoznala, zakričala je začudenja, vrč na tla postavila ter jej šla naproti z obrazom, na katerem ste se radost in zadruga izražovali.

Zadnji občutek je nekaj izginil, ko je Mabel nagloma opravičevala svoj na videz skrivnostni ustop ter s prisrčnostjo popraševala, kako se gospa in Roza počutita.

„Roza se sedaj počuti prav dobro“, rekla je vdova, „gospica, veselilo jo bode vas videti. Danes popoldne ima malo nedeljsko šolo v svojej zadnji sobi; mislim, nje petje je bilo, da nisem slišala vašega trkanja. Kaj močne glasove imajo, ti mali vekači. Sedaj so skoro izvršili; zato le ustopite, gospica Vaughanova. Kaj lepo jih je pogledati. Nikakor jih ne bodejte motili“, pristavila je zapazivši da se je Mabel obotavljala. In stopivši v leseni zaboj za njenim tesnim bivališčem odprla je kubinske duri ter je prosila Mabel, naj pride do praga. Storila je to, ne da bi koga motila, in kazavec po konci molivši ukazala je dečkoma, ki sta tudi za njo pridrla in notri gledala, naj molčita. (Dalje prih.)

wender, podpredsednik pa dr. Bareuther. K temu klubu pristopila sta tudi štajerska poslanca dr. Forregger in dr. Ausserer.

Bivši hrvaški ban Pejačević je izstopil iz vladne stranke in bode pri prihodnjih volitvah samostojno kandidoval za deželni zbor. — Včeraj se je zborovanje deželnega zbora zaključilo. V kratkem bodo nove volitve, ki se bodo vršile, kakor vse kaže, pod silnim vladnim pritiskom.

Na Ogerskem je že jako živahno volilno gibanje. Deputacija iz Velicega Varadina je ponudila kandidature ministrskemu predsedniku. Tisza je kandidature vsprejel in v svojem odgovoru deputaciji poudarjal, da bode glavna naloga bodočega parlamenta zboljšati finance. — Na Helfy-jevo interpelacijo, ali se bode udeležila Ogerska francoske svetovne razstave, odgovoril je Tisza, da ne, kar se je tudi že sporočilo francoske vladi. Razstave sedaj nima več takega pomena, ker so tako pogostem, in če se jih država oficijalno udeleži, mnogo stane. Zasobnikov, kateri hočejo kaj poslati v razstavo, ne bode vlada nič ovirala, ampak jim šla še na roko, kolikor je to mogoče brez denarnih žrtv. Ko je Helfy nekaj ugovarjal, mu je odgovoril Tisza, da se tudi Nemčija, Italija, Rusija in Anglija razstave ne bodo udeležile. Ker je Avstrija v dobrih odnosih s Francijo, ne more razpravljati vprašanja, če je Francija izbrala pravi čas za razstavo. To je stvar Francije same. Z malimi stroški se pa država ne more udeležiti razstave, kajti, če bi bila slabo zastopana, bi to le škodovalo veljavi Ogerske in je tedaj bolje, da se razstave ne udeleži.

Vnanje države.

Srbska opozicija se ne bode udeleževala dopolnilnih volitev, ker ne more upati, da bi kje zmagala s svojimi kandidati nasproti silnemu pritisku vlade.

Ruski veleposlanik v Berlinu, Šuvalov, pojde zopet v Peterburg. Domneva se, da se potem več ne vrne na svoje mesto, marveč bode kam drugam prestavljen, najbrž bode dobil kako visoko službo v Rusiji.

Nedavno je vojno sodišče v Atenah obsodilo več grških častnikov, ne da bi bili mi zvedeli, zakaj. Uzrok zatožbe je pa tudi jako sramotilen za grški narod. Ko se je lani na meji bila zbrala grška vojska na turške meji, ker so se Grki hoteli odškodovati za združenje Bolgarov s koščkom turške zemlje, prišlo je bilo pri Coutri do majhnega boja mej Grki in Turki. Pal je grški poveljnik polkovnik Loris. Jedva je pal poveljnik, sta se stotniki, ki sta imeli Coutro braniti, kar Turkom udali, ne da bi se bili kaj ustavljali. Pri zadnjem obravnavi obsodilo je sodišče zaradi tega dva starša častnika na smrt, 6 jih pa oprostilo.

Francoski vladni listi grajajo generala Laflô, da je brez pooblastila vnanjega ministerstva objavil diplomatične depeše iz 1875. leta, kar smo včeraj omenili. Drugi listi pa menijo, da je čas za objavljenje bil baš sedaj ugoden. Položaj je jako podoben položaju 1875. leta. Nemčija bi rada napala Francijo, pa jo Rusija zadržuje. — Prodaja kronin diamantov je končana. Skupilo se je zanje 6.864.000 frankov. — Novega ministerstva se še sedaj ni posrečilo sestaviti. Grevy je apeloval na patrijotizem Floqueta, da sestavi ministerstvo, ker so se vse druge kombinacije ponesrečile. Floquet si je izgovoril 24 ur pomislika.

Nemška vlada pripravlja nov zakon, da se bodo huje kaznovali vohuni in se jim sploh strožje gledalo na prste. Vladni listi trdijo, da je tak zakon potreben, ker je neka velika država naročila svojim podložnikom, ki potujejo po Nemčiji, da naj oblastvom poročajo vse v vojaškem oziru važne stvari, ki bi jih na potu zapazili. Da dotični listi s tem cikajo na Francijo, ni treba praviti.

Delavski nemiri v Belgiji so od dne do dne nevarnejši. V več krajih so se že slišali klici: „Vive la republique!“ V Bruselji morajo močni oddelki vojakov in policije stražiti kraljevo palačo in druga javna poslopja. Policija je poizvedela, da se je pripravljala velika ustaja delavcev v Belgiji. Nek poseben odbor je kupoval orožje. Pri hišnih preiskavah je policija dobila mnogo skritega orožja. Kakor se sodi, so nekateri delavci, ki se neso mogli počakati splošnega upora, prezgodaj napravili štrajk, ko še ni bilo vse pripravljeno. Dotični odbor se je tudi prizadeval dobiti vojake na svojo stran.

„Peterburskij Listok“ je izvedel, da je afgan-ska komisija dosedaj imela 5 sej. Predsedoval je tajni svetnik J. A. Sinovjev. Angleški odposlanci pokazali so tako prijenljivost, da bi smeli vprašanje že za rešeno zmatrati, ko bi ne trebalo še sankcije obeh vlad, katerima sta se poslali obširni poročili. Komisija ne bode imela nobene seje, dokler angleški odposlanci ne dobe novih instrukcij iz Londona.

Dopisi.

Iz Celovca 24. maja. [Izv. dop.] S posebnim veseljem pričakujemo letošnjega Binkoštnega ponedeljka, ko nam bode po dolgem prestanku zopet jedenkrat prilika, pozdraviti na koroških tleh vrle slovenske pevce iz Ljubljane.

V Bače ob jezeru bodi tedaj prihodnje Binkoštno praznike naša pot! — Koroški Slovenci iz

bližnjih in daljnih krajev hitite ta dan v prekrasni kraj, da slišite naše mile, blagoslavne slovenske pesni, katere bodo prepevali izvrstno izvežbani pevci Ljubljanski, ki nas bodejo ta dan počastili svojim pohodom.

A ne samo to. — Veže nas tudi dolžnost, da se udeležimo polnoštevilno zborovanja, katerega priredi podružnica sv. Cirila in Metodja za Beljak in okolico. — Podružnica ta boriti se ima za jedno z našo Celovsko za težki svoj obstanek v blagor našega naroda. Ona ne straši se nikarih ovir in nezgod; vstrajno koraka naprej in vrlo napreduje. Da je v istini tako, svedočijo nam najbolje dosednji izkazi, iz katerih je razvidno, koliko da ima že danes udov in koliko denarja da je že v tem kratkem času izročila glavni družbi v Ljubljano. Ako se še v poštve jemlje slaba gmotna stran koroških Slovencev v obče, moramo s ponosom priznati, da je podružnica za Beljak in okolico storila do sedaj povsem svojo dolžnost, da, več nego smo si pričakovati upali.

Zataj kličemo danes radostnim srcem našim bratom ob Dravi: „Le tako naprej, ne ustrašite se nikakega dela, ne pustite se upogniti niti na desno niti na levo; hodite to pot, katero ste nastopili in po kateri korakajoč mora naposled dospeti naš ubogi narod slovenski do gotove zmage. Ne ustrašite se upitja in rohnjenja nam in našim težnjam nasprotnih listov; prezirajte vse napade in delajte vstrajno v blagor svete naše stvari in za boljšo bodočnost naroda slovenskega!“

Voditeljem te podružnice, osobito nje pred sedniku g. Bute-ju, pa kličemo srčni: „Živeli!“ in „Na svidenje!“ v 30. dan majnika v Bačah.

Iz Ljubljane 25. maja. [Izv. dop.] — V „Slov. Narodu“ z dne 23. t. m. je bilo omenjeno, da je v nedeljo na večer fjakar št. 17. povozil neko žensko in jo močno poškodoval. Reklo se je, da očitvidci trdijo, da je bil fjakar pijan; to moram potrditi tudi jaz ter dostaviti sledeče: Vračal sem se s svojo rodbino v družbi dveh drugih obitelj s Šmarne gore in gredoč od Šentvida proti Ljubljani zapazimo že od daleč fjakarja, ki je z vso močjo z bičem mahal po konji, ki je bliskoma drl mimo nas proti Šentvidu. Voz letal je od jedne strani ceste na drugo, tako, da smo morali bežati na njive, da nas ni povozil. Voznik omahaval je tako, da smo mislili, da bo zdaj in zdaj padel raz voz; kajti bil je pošteno pijan. Ni trajalo pol ure, pridrvi se zopet od Šentvida nazaj, udrihaje po ubogi živali in drdraje naprej proti Ljubljani, kjer je potem, kakor sem takoj tisti večer zvedel, povozil neko žensko, in kakor se mi je pravilo, podrl na tla tudi nekega užitninskega paznika.

Govoril sem te dni s tujcem, ki je par dnij bival v Ljubljani, in rekel mi je, da se le čudi, da se tukaj še več nesreč ne pripeti vsled silnega dirjanja voznikov, ki niti ondu ne vozijo počasi, kjer se križajo ceste in ulice.

Skrajni čas bi že vender bil, da bi mestni magistrat v tem oziru tako postopal, kakor se postopa v drugih mestih, da bi namreč voznikom, ki pijani vozarijo po mestu, takoj koncesijo vzel, in ostro pazil na to, da se po mestu ne bo tako hitro vozilo, kakor bi šlo za stavo. Drugod se strogo pazi na to, da tisti, kateremu se je jedenkrat zaradi česar že koli vzela pravica vozarenja, ne sme več voziti, pri nas pa je baš obratno. Za varnost občinstva treba vsekako več strogosti in energije, brez teh lastnostij se ne opravi nič.

Iz Metlike 24. maja. [Izv. dop.] Veselica, katero je priredila v 22. dan t. m. čitalnica naša v svojih okrašenih prostorih preč. gospodu novemu proštu Metliškem, je na radost našo presegla naše nade, dasi smo pričakovali veliko udeležbo, ker novi duh. pastir je pri nas jako obljubljen, pozvani so pa bili tudi tukajšnji neudje čitalnice. Mnogo jih je prišlo iz okolice, sosebnod dragih nam sosedov transkolpskih, da celo iz Karlovca priletelo je mlado družtvice veselih Zorašev (članov pev-skega društva „Zore“).

Program je začela domača mestna godba, potem je nastopil ravnatelj čitalnice z nagovorom na slavo gospodu proštu, na to se je oglasil v Metliki prvih mešani zbor „Vilharjeva domovina“. Sledila je deklamacija Gregorčičeva „Jeftejeva prisega“. Gospodičina učiteljica M. Parma je bila simpatična vsprejeta in pohvaljena. „Črnogorko“ peli se Zoraši na pamet (iz glave) in napravili s svojimi krepkimi glasovi velik efekt. Deklamacija Žakanjskega učite-lja gosp. Širole „zadnja zdravica“ je bila lepa in

s čustvom predavana. Barkarola je bila poslušalcem prav prijetna točka. Mešani zbor „Uzori“ in čveterospev „Tičica“ završila sta z veliko pohvalo vzporred koncertnega dela. Gg. nadučitelju Šestu in učitelju Gregoraču čestitamo na dobrem uspehu mešanih zborov, naj pa ne zabita, da se z glasovi, kakor jih imata gospa Guštinova roj. Tomšičeva in gospodična Haynejeva, dajo velike stvari izvesti, k temu imata na razpolago še drugih močij, samo truda ne žaliti!

Ples je bil jako živahen, škoda le, da ni dvoja bolj prostorna. Po drugih sobah zabavali so se članovi in gostje z igro in veselimi zdravicami do belega dne.

Domače stvari.

— (Gregorčičeve poezije) preložil je na češki jezik g. Vojteh Pakosta, katehet na dekliški šoli v Pragi. Prevod izšel je te dni, ko ga dobimo v roke, govorili bomo obširneje o njem.

— („Ljudska kuhinja“) ima dne 27. t. m. ob 6. uri zvečer svoj X. občni zbor v starega strelišča dolnjih prostorih. Na dnevnem redu so: Izvestje o društvenem delovanju, izvestje blagajnikovo, računskih pregledovalcev, volitev upravnega odbora, obstoječega iz 15 članov, volitev računskih pregledovalcev in posamični predlogi.

— (Iz Ilirske Bistrice) se nam javlja, da je bila veselica na korist družbi sv. Cirila in Metoda ki jo je dne 15. t. m. priredila tamošnja Čitalnica, glede vseh točk popolnem povolnja. Gos-pice igralke in gospodje igralci, posebno prve, akoravno večinoma prvokrat na odru, vršili so svoje uloge z izredno spretnostjo in obudili nam nado, da smemo pričakovati še enakih zabav. Tudi petje bilo je dobro, čeravno so se pevci sami morali vaditi, ker je bil pevovodja dlje časa zadržan. Ne-prijetno pa je bilo to, da je tudi ta veselica imela nasprotnikov, katerim bi bila dolžnost, zaradi blagega namena podpirati jo. Zaradi tega nasprotstva veselica ni bila tako obiskana, kakor smo pričakovali, torej tudi čistega dohodka ni veliko. Kakor čujemo, priredi naša jako marljiva Čitalnica v kratkem zopet veselico, katerej želimo boljšega uspeha.

— (Pojasnilo.) V 114. šte. bili smo objavili, da je Fran Koceli, učitelj na Zidanem mostu dne 15. t. m. po noči v Savo skočil in utonil in da so nagibi samomoru neznani. Kakor javlja današnja „Laibacher Zeitung“ Koceli ni namenoma v vodo skočil, marveč v temni noči slabo premeril daljavo in zaradi tega pri skoku breg zgrešil in zginil v valovih. O samomoru torej niti govora ni.

— („Savinjski Sokol“) V šte. 115. objavljena veselica bo ob 8. uri zvečer v g. Kolenca prostorih. Svirala bode Šmarijska godba. Vsi rodoljubi, ki neso dobili vabil, se uljudno vabijo, da se te izredne zabave udeleže.

— (Z Vrhniko.) V Blatni Brezovici, domeni Vrhniških nemčurjev, je bila v torek dne 24. maja svatba, pri koji so domači fantje od ženina iz Bevk precejšnjo vsoto za pijačo zahtevali. Ker se neso mogli pogoditi, neso pustili „bale“ odpeljati ter so voznike pretepli in voz prevrnili. Na pomoč poklicanega žandarma z Vrhniko so takoj obkolili in v neko ožino spravili, da je bil primoran orožje rabiti. Ko je jednega fanta obstreliš, družega malo prebo del je cela druhal fantov in oženjenih mož planila na žandarja mu orožje odvzela in ga neusmiljeno obdelovala. Razdivjana druhal bi ga bila na mestu potolkla, da neso štirji pogumni Vrhničanje na pomoč priskočili in ga rešili. Pet kolovodij so na večer uklenjene prignali in pravijo, da bo še veliko udeležencev sledilo.

— (Iz Metlike) se nam piše: Sneg je 22. t. m. popoldne pobelil vrhove Gorjancev in Kočevskih gora. V velikem strahu živimo. Bog daj tople noči!

— (Iz Rovt) se nam piše: Dne 21. t. m. popoldne okoli 4. ure imeli smo tukaj silno nevihto. Silen vihar — blisk, grom in tresk, (kakor pred tednom dnij, nas je silno ostrašil; pa brez posebnih nasledkov). — A zadnjikrat ni ostalo brez posebnega spomina. Mej zadnjo nevihto usula se je s prva dvakrat prav gosta sodra in za tem dvakrat prav debela toča, katera je napravila na polji nekaj, a sadonosnemu drevju pa precej škode. Po sosednih gričih pa prav zimsko sneži. Otročja bolezen „davica“ pa se oglašja po naši okolici.

— (V Zagrebu) pričela se je danes velika pravda. Zlatar Löwy, ki je bil cenitelj pri Zagrebški hranilnici in zastavljalnici je ta zavod za 60.000 gld. škodoval, ker je lastne predmete zastavljajal in previsoko cenil.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 25. maja. Dr. Ferjančič izbornim govorom velik utis dosegel, slikajoč juistične razmere zlasti na Štajerskem in Koroškem.

Pariz 25. maja. Bardoux, Ferry in vodja desnice Mackan protestovali so v imenu somišljenikov, da bi Floquet vladu prevzel, ker bi bilo to, kakor so Grevy-ju objavili, z ozirom na vnanje razmere neumestno. (Floquet v ruskih krogih ni priljubljen, ker je 1867 l., carju Aleksandru II. za njegovega bivanja v Parizu bil zaklical „Vive la Pologne!“ Uredn.)

Peterburg 25. maja. Senatu došel ukaz, da inozemci v pokrajinah ob ruski meji izven pristanišč in mest ne smejo imeti nepremičnega posestva. V Poljski tudi kot oskrbniki ne smejo ostati.

Berolin 25. maja. Veliki vojvoda Toskanski semkaj dospel.

Peterburg 24. maja. Tukajšnji listi pišo, da pride princ Peter Karadjordjević v kratkem semkaj.

Bukurest 24. maja. Povodom skruti-nija ožje volitve bili včeraj v Galaci nemiri. Nevolilec, rodom Grk, strelil z revolverjem na jednega volilca in ga ranil.

Bruselj 24. maja. „Etoile Belge“ javlja: Na shodu v Farciennesu, kjer je bilo več tisoč strajkujočih delavcev, sklenilo se je, da se delavci v veliki množini napotijo v Bruselj, da zbornicama predložijo delavcev terjatve. Vlada je zaukazala, da se to prepreči.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—43)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Zahvala.

Slavna zavarovalna banka „SLAVIJA“ pripoznala je vspešno delo prostovoljne požarne brambe Kranjske 13. t. m. pri požaru v Strabinu iz lastnega nagiba z lepo nagrado 50 gld.

Podpisana štejeta si v prijetno dolžnost, vzglednemu zavodu izreči v imenu društva za zdatno podporo najto-plejšo zahvalo.

V Kranji, 18. maja 1887.

(393)

Karol Jäger,

Peter Mayr ml.,
načelnik. tajnik.

Zahvala.

Gospod živinozdravniški pomočnik na Vrhniki **Fran Poljanšek** ozdravil je meni lani popolnem in z malimi stroški konja, o katerem je marsikdo rekel, da je neozdravljiv. Konj je imel na vseh štirih nogah prav zastarane mahovnice (mavke), sedaj pa ima zopet čiste noge, kakor pred boleznijo. V pretečenem mesecu ozdravil mi je zopet konja, ki je bil hudo in nevarno bolan in mislil sem, da ne bode več zdrav. Zategadelj izrekam go-spodu Franu Poljanšku najiskrenejšo zahvalo za nje gov trud in razumljivost in ga toplo priporočam slednjemu, kdor živinozdravniške pomoči potrebuje.

Na Vrhniki, dne 10. maja 1887.

(392)

Jakob Košir.

Umrli so v Ljubljani:

23. maja: Anton Oblak, delavčev sin, 2 leti, Poljan-ska cesta št. 18, za škrlatico.

V deželni bolnici:

22. maja: Apolonija Zajc, delavčeva žena, 43 let, za spridenjem krvi.

23. maja: Janez Koporec, delavec, 51 let, za hektično mrzlico.

24. maja: Marija Križnar, gostija, 69 let, za starostjo.

Tujci:

24. maja.

Pri **stenu**: Tschuiger z Dunaja. — Tomše iz Za-greba. — Nanai iz Gradca. — Peloschnigg iz Celovca. — Homan iz Loke. — Dr. Veršič iz Kamnika. — Raktelj, Rüekl, Peklar iz Hrastnika. — Bregante iz Inomosta. — pl. Gregorio, Schwarzkopf, pl. Persich iz Trsta. — Bader iz Gorice. — Mondami iz Primorskega. — Bugarski z Dunaja.

Pri **stetu**: Dr. pl. Hye z Dunaja. — Svoboda s Českega. — Kindlinger iz Kočevja. — Hanak z Dunaja. — Roggy iz Nemčije. — Kessler iz Beljaka. — Miklitz iz Radovljice. — Schelesnikar, z družino iz Tržica. — Velj-kovič iz Pulja.

Pri **Virantu**: Dr. Sterbenc iz Leskovca. — Dereani iz Rudolfovega. — Hess iz Kranjske gore. — Stariha, Pez-dič iz Metlike. — Rozman iz Trebnja.

Pri **avstrijskem cesarju**: Hankar iz Tržica.

Pri **južnem kolodvoru**: Pavliček iz Gradca. — Dimter iz Dittelsbaha. — Bukovnik iz Ljubljane.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. maja	7. zjutraj	737.67 mm.	5.0° C	sl. szh.	obl.	11.30 mm.
	2. pop.	738.15 mm.	8.6° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	738.14 mm.	6.8° C	sl. zah.	dež.	dežja.
Srednja temperatura 6.8°, za 8.7° pod normalom.						

Dunajska borza

dne 25. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	81.10	81.15
Srebrna renta	82.20	82.30
Zlata renta	112.30	112.35
5% marena renta	94.85	96.90
Akcije narodne banke	84.1	88.2
Kreditne akcije	281.	281.40
London	127.15	127.15
Srebro	—	—
Napol.	10.09	10.09 1/2
C kr. cekini	5.98	5.98
Nemške marke	62.37 1/2	62.37 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	127 gld. 75 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	165
Ogerska zlata renta 4%	102	90
Ogerska papirna renta 5%	87	90
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	50
Kreditne srečke	100 gld.	176
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	103
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	230	25

Zahvala.

Prigodom prerane smrti in pogreba naše pre-ljubljene, nepozabljive soproge, oziroma matere in sorodnice

MARIJE PENCE,

izkazalo se nam je od vseh strani mnogo res-nično iskrenega sočutja. Žalujemo ostale veže hva-ležna delčnost, za toliko izkazano sočutje vsem preblagim prijateljem in znancem, posebno časti-tim gg. duhovnikom, uradnikom, gospem in pri-jateljem za darovane vence, slavnemu društvu po-žarne brambe, gg. pevcem za ganljivo petje in vsem onim, ki so se dejansko spominjali velike in prerane naše izgube, — tem potom najto-plejšo zahvalo izreči.

Mokronog, dne 24. maja 1887.

(395)

Žalujemo ostali.

Hiša v dva nadstropja

z obokano kletjo in z vrto, poleg poslopja s hlevom, podom in magacinom, pripravna za gostilno ali prodajal-nico, vse v jako dobrem stanu, se v **Viru** pri Domžalah proda iz proste roke po nizke ceni. — Natančneje pri posestniku **Franu Alič-u** v **Viru** h. št. 9.

(391—1)

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizke ceni.

M. NEUMANN,

v Ljubljani, Slonove ulice,

priporoča svojo veliko zalogo

narejene obleke za gospode, dečke in otroke

v velikej izbiri po nizke ceni.

(206—12)

Pomladanski ogrtač	gld. 10	Obleka za dečke	gld. 8
Pomladanska obleka	12	Ogrtač	8
Pomladanski menčikov	15	Menčikov	10

Otročje oblačilce

gld. 4.

Obleka po meri izdeluje se iz finega modnega blaga po najnovejši fačoni, ceno in hitro.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“

Slavnemu p. n. občinstvu uljudno naznanjam, da sem prevzel

gostilno „zur Stadt München“

„pri Lozarji“,

ter da bodem skrbel za izvrstno kuhinjo, vino, pivo in postrežbo. — Ponižno se priporočam.

(394) **Jože Kusman.**

Dober postransk zaslužek.

Agente za zavarovanje za življenje in proti ognju za mesta, trge in večje župnijske kraje vsprejme **dobra in jako priljubljena avstrijska družba**. Pri pri-merno uspešnem delovanju stalne plače. — Pismena vprašanja pod „L. N. 1867“ poslati temu listu. (70—33)

Zobozdravnik

A. SCHWEIGER,

stanujoč

v hotelu „pri Maliči“ (Stadt Wien),

II. nadstropje, sobe št. 23 in 24,

ordinira **zjutraj** od 1/2. ure do 1. ure,

popoldne od 2. ure do 5. ure,

Ob nedeljah in praznikih samo dopoldne od 1/2. ure do 1. ure. (319—8)

Najboljša in najtrdnjša plomba, ki ne prouzroči v zobeh nikakešnih bolečin, ter se po barvi ne razli-kuje od zob. — Najnovejši in priznani najumetnejši načini izdelovanja čeljustij in posameznih zob

Navzoč zaradi kopelne sezone **samo do junija.**

Razprodaja blaga.

Štečajna (konkurzna) masa bivšega trgovca g. Janeza Owerel-na na Bizeljskem proda vso zalogo blaga, koje se je sodnijsko precenilo na 2599 gld. 44 kr.

Dotične ponudbe naj se pošljejo do **3. ju-nija t. l.** štečajnemu oskrbniku g. **dru. Gvido Srebre-tu**, odvetniku v Brežicah.

Odbor upnikov in gospod štečajni oskrbnik odobrijo kupčijo brez ozira na posamezne ponudbe.

Cenitveni zapisnik leži pri c. kr. okrajnem so-dišči in v pisarni štečajnega oskrbnika v Brežicah.

Zaloga blaga leži v štečajni na Bizeljskem; 27. majnika t. l. bo štečajna odprta da si kupa-željni razgledajo blago. (377—3)

M. NEUMANN

v Ljubljani, Slonove ulice,

priporoča svojo veliko zalogo (207—12)

Nouveautés

dežnih plaščev za dame in dekleta, mantel-lets in Jaquets po nizke ceni.

Zobozdravnika Paichel-a

ustni in zobni preparati.

(Ustnevodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjenje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo smrdečo sapo.

Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krva-venje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. **Cena steklenici zobovodne esence 1 gl., skatleci zobnega praška 60 kr.** (238—14)

Dobiva se v **ordinacijskem prostoru** pri Hradeckega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje, pri **lekarji Svobodi** in **trgovci Karinger-ju**.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v

njijino stroko spadajoče blago. (87—81)

LJUBLJANA.

Za frančiškansko cerkvijo, v hiši

gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4. LJUBLJANA.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.